

ses deraf, at Flertallet ikke har handlet feil ved dengang at negte Pengene til denne Arbejderkommission, og derfor vilde det være høierligt, om Nogen vilde opfatte en Behreidelse for, at vi have udsat Sagen, da Regjeringen selv har indrømmet, at denne Udsættelse var nødvendig. Jeg kan heller ikke tro, at en saadan Behreidelse skulde fremkomme fra nogen Side. (Winther: Hvorfor ikke?) Det ærede Medlem siger: Hvorfor ikke; men dertil vil jeg dog bemærke, at saa veed jeg overhovedet ikke, hvilkke Behreidelser man ikke var i Stand til at fremkomme med. Det er med blandede Tølelser, jeg vil stemme for Bevillingen til Arbejderkommissionen, og jeg skal strax sige hvorfor. Det er nemlig ogsaa nær ved at blive en Sygdom i dette lille Land, at man nedsætter Kommissioner til Alt. Er der Strid i Riksen, skal der en Kommission til, inden Lovgivningsmagten maa tage Beslutning. Er der noget Galt ved Næringsloven af 29de Decbr. 1857, er Lovgivningen nogetsteds gaaet for vidt med Hensyn til at give Frihed, skal der atter en Kommission til for at undersøge dette. Skulle vi have vore Fiskerier udivillede og Havets Rigdomme bragte bedre frem, og der skal rettes paa de Love, vi allerede have, skal der en Kommission til. Er der Noget i Veien med Fattigbyrden og Fattigbestyrkerne ikke kunne hitte Rede i den Uorden, der synes at være i de mange Rancellskrivelser om denne Sag, atter maa der en Kommission til for at bringe det Hele istand. Men naar man ser paa, hvilken Nyttte dette Palliativmiddel — og jeg paastaar, at det kun er et Palliativ — som man anvender mod alle Sygdomme, har bevirket, bliver man betænkelig ved atter at skulle stemme for Nedsættelsen af en Kommission. Man ser, hvorledes Fiskerikommissionen har standset den hele Udvikling, og hvad Kirkekommissionen har udrettet; og hvad kom der saa endelig ud af Kjøbstadkommissionen, som dog, uden at jeg forresten vil indlade mig paa at dømme de forskjellige Kommissioner imellem, var den, der kom bedst fra det? (Modsigelse af Winther). Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) kan have en anden Mening, men jeg tror dog, at den gjorde det Gode, at den kurerede Folk for Troen paa, at der kunde gjøres noget Extraordinært i Retning af Indskrænkning af Næringsfriheden. Jeg bliver altsaa, som jeg har sagt, betænkelig ved at stemme for Bevillingen til denne Arbejderkommission. Jeg skal iøvrigt gjøre det i Dag, og der er da heller ikke stillet Undringsforslag om, at Posten skal udgaa. Men jeg bliver endnu mere betænkelig derved, naar jeg ser, hvorledes den ærede Indenrigsminister har stillet sig ligeoverfor det Lovforslag, der er fremkommet fra Fattigudvalget. Det synes jo, som om den ærede Minister vil melde sig helt fra Arbeidet, og som om Regjeringens nærmeste Meningsfæller synes, at den hellige Grav er vel forvaret, naar

blot en Arbejderkommission bliver nedsat, og at det derfor vel jagtens vil komme til at hedde, at nu skal Alt hvile, indtil vi have set, hvad Arbejderkommissionen har udrettet. Det har ikke været muligt at faae hverken Regjeringen eller dens Meningsfæller til at arbejde sammen med os, uagtet de tidt og mange Gange have sagt, at der er Intet, de hellere ville end at arbejde for, at Smaafolk kunne faae det bedre. Jeg frygter altsaa for, at det her vil blive det Samme, som vi altid skulle høre, at nu arbejder Kommissionen, og saalænge maa man vente. Men medens Græsset groer, dør Koen, og imedens bliver der altsaa Ingenting gjort, og det vil have til Følge, at der i den lange Vællemtid kan komme Forhold, som vi kunde have været fri for, hvis vi vare traadte op i tide. Jeg finder det saa meget mere forunderligt, at Regjeringen har negtet at samarbejde med Hensyn til det af mig betegnede Lovforslag, som man af Anmærkningerne skulde tro, at Regjeringen maatte være særlig opfordret dertil. Thi der siges udtrykkelig, at det Arbejderkommissionen nærmest skal arbejde paa, er at bringe Orden tilveje angaaende Forsørgelses- og Understøttelseskasjer, idet der særlig trænges til dette, efter at det gamle Laugsvæsen er gaaet tilgrunde. Men det er netop det, Flertallet i Fattigudvalget er gaaet ud fra, det er et af Hovedpunkterne i dets Betragtninger, og nu negter Regjeringen sit Samarbejde dertil og siger, at den ikke kan tage imod det foreslaaede Lovforslag, men maa modsætte sig det. Dertil kan formodentlig ingen anden Grund være end, at denne Arbejderkommission er stillet i Udsigt, hvorved denne Kommission altsaa ogsaa i dette Stykke skal være os til Hinder. Hvad det Andet angaar, som Arbejderkommissionen skal lyselsætte sig med, tekniske Skoler, Voldgiftsdomstole og Forhandlinger om Lyndekontrakter, forekommer det mig, at det sidste nærmest maa høre hjemme under Lyndelovgivningen og Spørgsmaalet om tekniske Skoler synes dog ikke at kunne være af den Art, at man for deres Styld behøvede at nedsætte en Kommission, som maa styde Spørgsmaalet om Forsørgelseskasjerne tilbage. Men da en saadan Kommissions Nedsættelse nærmest vil have til Følge, at dette Spørgsmaal vil bliode udfodt i meget lang Tid, vil man forstaa, at det er med blandede Tølelser, at jeg stemmer for Bevillingen af de 10,000 Kroner. Skulde der imidlertid komme Antydninger fra Andre om, at man vilde være tilbøielig til at negte Pengene, vil jeg overveie, om jeg til tredie Behandling skal stille Forslag om, at de 10,000 Kroner udgaa.

Sagt: Det er kun en kort Reservation, jeg skal tillade mig at gjøre. Af den sidste ærede Tale blev det udtalt — og det er ligeledes ytret ved flere tidligere Leiligheder — at Udvalgets Nertals Anskuelser vare Thingets Anskuelser. Det